

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt 50 kr., egy óra 1 frt.

Megjelenik mindennap.
vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős

Kutasi Imre

kiadó s laptulajdonos

Szerkesztőség Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet)

Kiadóhivatal Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)

Hirdetések a legmérsékeltebb árszámítás mellett vétetnek fel

Egyes szám 4 kr.

A mi népünk.

Debreczen, deczember 19.

—y. Nem olyan vészterhesek azok a fellegek, a melyek hazánk egére tornyosultak, mint a milyenek az ijedős és ijesztgető hazafiak mondják. Villámlás, dörgés lehet bennük s talán le is üt az Isten haragja; pusztulás, romlás, vagy pláne föld- és népindulás bizonyára nem támad. Sokkal okosabb, sokkal józanabb a mi népünk, semhogy Polónyi ur és társainak multságára föllázadjon semmiért, vagy mondjuk egy kis alkotmánybeli finnyáságból.

Hát'iszen elég szomorú, hogy az ellenzéki sport, a híres obstrukció annyira fejlődött, hogy a rendes, törvényes állapotokat se lehet betartani. Az egész ország tisztában van a helyzettel, Meg kell szavazni az indemnityt, a rendes adót és az ujonczjárulékot, úgy mint a mult évben, az előtt és mindig, ennél nem kíván a kormány se többet, se kevesebbet. Az ellenzék hajlandó is ezt lehetővé tenni, de nem Bánffy-nak, hanem akárki másnak. Mi hát ez, ha nem pusztá heccz?! Vagy hogy érdemes törvényellenes állapotot teremteni az okból, mert Bánffy bajusza nem tetszik az ellenzöki uraknak? A meddig elvekről van szó, tisztelettel hajlunk meg mindenki meggyőződése előtt, csak aztán az elv csakugyan meggyőződésen alapuljon. Az elvek harca legyen komoly és tisztességes, akkor az egész ország

őszinte érdeklődéssel viseltetik az ilyen küzdelem iránt. De már engedelmet kérünk, a mikor Bánffy jó a koronának, jó annak az erőszakkal, vagy nem erőszakkal összehozott, kitartott, vagy ki nem tartott, de valósággal többséget képező szabadelvű pártnak: akkor talán csak jó nekünk debreczenieknek is, meg velünk együtt az egész ország népének, a mely mindig többre becsülte az áldásos bekét, komoly és gyümölcsöző munkát az áldástalan pártoskodásnál, lázadozásnál és háboruskodásnál.

Ugyan kinek volna kedves széles nagy Magyarországon vissza idézni a 49-iki sötét napok véres rémét — semmiért. Mit tehet arról Bánffy és a kormány, hogy az ellenzék még csak az indemnityt, meg a rendes adót és ujonczjárulékot se akarja megszavazni s így erőnek-erejével törvényen kívüli állapotot teremtenek. E miatt csak nem lázad föl az ország?! Másképen állana a dolog, ha a jobbágyi viszonyt akarnák visszaállítani s a földműves osztályt robot alá akarnák hajtani, vagy a rendes adót kétzeresére szándékoznának fölemelni s a tényleges katonai szolgálatot három évről tízre emelnék, az iskolákba s hivatalokba kötelezőleg behoznák a német nyelvet. E miatt már érdemes lenne föllázadni, de sőt szent hazafiai kötelesség lenne vért és életet áldozni; de már Polónyiék kiáltványára bizony Isten még csak az ebéd utáni nyugalmát is kár lenne az embernek megzavartatni.

Az ellenzéki lapok tele vannak szemén szedett ostobaságokkal, a melyekkel csak bosszantják a jobb érzésű polgárokat. Miféle fantázia kell ahhoz, hogy ha az év végéig meg nem szavazza a parlament az indemnityt, az adót és az ujonczjárulékot, akkor beáll a forradalom. Megtagadják az adófizetést, a katonát és felhangzik a jelszó: „Talpra magyar!” — Rosszul ismerik azok a mi népiüket, akik azt hiszik, hogy Polónyiék kiáltványára majd talpra áll. Az is a baja! Talán elment a jó dolga, hogy a szurony elé álljon, szurassa, vagy lövesse, vagy börtönbe hurcoltassa magát. Több urnak is okosabb lett volna hallgatni, mint szöcziálista apostoloskodások miatt elébb az esküdtszék elé állani s egy ostoba czikk miatt egy esztendei fogházra ítéltetni. Kellett ez neki? Ha kellett, hát megkapták. Több esze van a mi népiünknek semhogy vakon robanjon a nyilt veszedelembé.

Akár bekövetkezik a törvényen kívüli állapot, akár nem, a mi népünk megmarad a józan ész politikája mellett, a mely azt diktálja, hogy a békeség, a munka boldogít, az elégedetlenség, lázongás és marakodás romlást idéz elő. Adót kell fizetni, mert az államháztartás másként fenn nem állhat: katonát kell adni, mert az ország véderő nélkül nem maradhat. Hogy aztán egyikből is, másikkól is mennyit adjunk, azt azok a nagy államférfiak jobban tudják, mint azok a vasárnapi politikusok ott a malom alatt. Bizuk

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

Miért is találkoztunk!

Beh régen is volt! a mikor még nem ilyen vénülő pesszimista gondolkozású férfi de mindent rózsaszínben látó tizeonyolez éves serdülő fiu voltam.

Akkor lettem szerelmes talán először. Ott laktak a házunkban hátul az udvarban egy kis szobácskában, egy-két forint bérért az édes anyja s ő: az én ideálom.

Szegények voltak nagyon — Özvegy asszony minden vagyon minden támasz nélkül, — egyedül a két keze munkája után élve . . .

Házról-házra járt a régi uri barátnékhoz s hordta haza a megsárgult csipke függönyöket, a színe hagyott szalma kalapokat s azokat takarította, mosta. — De megéltek azért.

Szegény asszony, mintha most is látnám hogy hozta a piacról a megromolni készülő gyümölcsöt, s összerázott szőlőt. — a leányának. Jóra, épre nem telt, — jó volt a hibás is, csak gyümölcs legyen. Ha olesó annál jobb.

Tudott igazán olesón vásárolni. Három krajczár áru gyümölcsért bejárja az egész piacot, kérdezősködött minden kofánál alkudva mindegyikkel. „Adjon még egyet ráadásul . . . Nem adja? Megyek másikhöz!” És végig járta az egész kofa sort.

Nagyon szerette a leányát. Szép egy leány is volt.

Gyönyörű szőke haja, élénk kék szeme magas karsu termete, megigézett mindenkit. Engem legalább meg. Magamért határozotlan jót állok. Minden szabad időmet ott töltöttem s beszéltem a napihírekről, az időjárásról, ha otthon volt az édes anyja. Jobban szerettem hogy ha nem volt otthon, akkor szerelemről is mertem szólni neki.

Jóformán mindig is arról beszéltem . . . s mindig kinevetett.

Kölyök emberke voltam ő neki csak. — Az ő esze már férfiakról álmodott. Emlékszem hogy átkoztam sorsomat: miért nem születtem vagy három évvel előbb, miért nem vagyok már férfi, hogy megkérhetném s elvenném feleségül . . .

Lázban égtem a gondolatra — ha ő az én feleségem lenne, hogy ölelném, hogy csókolnám reggeltől estig, estétől reggelig.

Egyszer ugyan neki vadultam . . . Nem tudom mi vett rajtam erőt, de nem tudtam

ellen állni s hirtelen vad szenvedélyvel, átöleltem s megakartam csókolni. Nem vitított csak végigsimitotta körmével az arcomat, s messze ellökött magától.

Nem a seb fájt, azt nem éreztem csak a szívem dobogott annyira, — hogy most ha úgy dobogna eszeveszetten orvoshoz szaladnék vele.

Azután mindig gyakrabban volt összekarmolva az arcom. És nem bírtam megcsókolni soha, pedig minden zsebpenzemen czukorkákat, fűgét, narancsot vettem, s hordtam neki.

Hogy sirtam, mikor elköltöztek tőlünk, fel a nagyvárosba Budapestre.

Azt hittem belehalok, — megöl a fájdalom.

Busultam is körülbelül két-három héttig, aztán akadt más ideálom, s a régit kezdtem feledni.

A mult évben fenn jártam a fővárosban s ide-ode eltekintettem.

Bebotlottam egy lebujos nagy kávéházba is.

A kávéház rozoga trónusa gyanus alakoktól volt körülveve s fölismertem régi ideáloimat.

Szörnyen ki volt festve.

Bizony furcsa viszont látás volt. Néztam

csak azokra, a kik illetékesek ebben határozni, majd elvégzik azok.

A mi lépünk csak egyet követelhet, hogy az ország erkölcsi és anyagi jólétéről gondoskodjanak odafönt s nemzeti érdekeink mindenkor védelemre találjanak s az állami hatalom folytonosan gyarapodjék. A ki figyelmével kíséri a politikai eseményeket, az megnyugvással lehet. Az adott viszonyok és körülmények közt semmi se mehet másként, Magunk is szívesen látunk, ha nemzeti törekvéseink, álmaink egyszerre megvalósulhatnának. Mi is boldogabbak lennénk, ha az ország jólétben, boldogságban fölülemelkednék a világ összes államain, ha önálló magyar hadseregünk, magyar bankunk és külön vámterületünk lenne; de a mikor ez időszereint mindezek hiru törekvések a körszülvihetetlenek.

Akármi történések is a parlamentben, a magyar nép megőrzi józanságát és senki kedvéért se ugrik a tűzbe. Csak hadd obsztrualjanak, csak hadd veszekedjenek a hős honatyák; a magyar nép híven teljesíti polgári kötelességeit; — békével munkál és rendszeresen lerója pénz- és véradoját, a mint ez igazi hazafához illik.

Az elnökválasztás. A mai ülésben kezdi tárgyalni a képviselőház az elnökválasztás napirendretüvésének kérdését. Az ellenzéki pártok vezetői ismét tanácskoztak az ebben az ügyben kifejtendő akcióiról, de csak annyiban állapodtak meg, hogy a vitát nem kezdik meg, már csak azért sem, nehogy az öreg Madarász elnöklésének már első napját a vitából fejlődhető incidensek zavarják. Továbbá azért nem, mert a nemzeti s néppárt csak későbbi konferenciáján fog határozni magatartásáról s így ezt a két pártot visszasz helyzetbe hozta volna, ha a függetlenségi szombat megkezdik akciójukat, s ezzel szemben a másik két pártnak határozat nélkül kellene állást foglalnia, vagy passzív maradnia. Amennyire azonban már az ellenzék hangulatából ítélni lehet, ez arra mutat, hogy obsztrukció az elnökválasztás ellen nem lesz; a függetlenségi tudvalevően már határozta az obsztrukció ellen, s a nemzeti pártban ugy-

azt a leányt, — néztem az arcán a festéket.

Eleinte szégyelte magát, talán nem azt szégyenelte, hogy ő itt van, de azt, hogy én is ott voltam.

Már nem karmolná végig az arcomat ha megcsókolnám!

— Hogy jutott ide?!

Lesütötte szemét, lehajtotta fejét. Aztán két barázda látszott festékes arcán a szemétől az arca közepéig.

Mosolyogva felelt:

— „Jó dolgom van itt. — Hallgasson meg! — beszélt nekem remegő félig siró hangon.

„Ismerte, hogyne, hisz iskola társa volt Forró Károlyt.

Menyasszonya voltam boldog menyasszonya. Nagyon szerettem azt az embert s lássa semmiből semmi.

Miért?

Hát elég a szerelem?!

Nem volt annyi pénzem, nem tudott ez a két kéz a dologgal annyit keresni, hogy egy kis kelengyém legyen. Szegény édes anyám akkor már meghalt, megölte a gond, — hogy mi lesz velünk — én a szivargyárba

gróf Apponyi, mint Horánszky Nándor is határozatlan ellene vannak az elnökválasztás megobsztrukálásának. Valószínű, hogy az elnökválasztásról 3—4 napos, hangos vita lesz, úgy hogy körülbelül csütörtökre várható a választás megejtése. Ebbe a vitába természetesen belevonják majd a helyzet minden kérdését, kezdve Josipovich és Szilágyi lemondásán, az elnapolás okain, egészen a miniszterelnöknek az aradi szabadelvű párthoz intézett leveléig.

— **Két beszámoló.** Tisza Kálmán holnap mond beszámolót Nagyváradon, Szilágyi Dezső pedig csütörtökön Pozsonyban. — A nagyváradi szabadelvű párt választmánya szombaton tanácskozott a Tisza Kálmánnak rendezendő impozáns fogadtatásról.

Szilágyi Dezső a pozsonyi szabadelvű párt egyik korifeusának levelet írt, amelyből kitűnik, hogy a lapoknak az a jelentése, mely szerint Szilágyi vasárnap, december 18-án beszámoló beszédet fog tartani, helyes volt. Szilágyinak tényleg szándékában volt vasárnap Pozsonyban beszédet mondani és csak azért halasztotta el ezt csütörtökre, hogy Tisza Kálmán beszédére, melyet az kedden, azaz 20-án fog Nagyváradon elmondani, esetleg reflektálhasson.

Országgyűlés.

december 17.

A viharos üléseket követő egy heti pihenés után újra összeült a képviselőház.

Nagy vihart jósult mindenki, azonban egyelőre nem következett be.

C s á v o s s y Béla háznagy emelt először szót, jelentve a második alelnök K a r d o s Kálmán lemondását s miután így a háznak egy elnöke sincs, a legidősb képviselőt M a d a r á s z Józsefet kéri fel korelnöknek, ki az elnöki széket nyomban elfoglalta.

Elsőben a királyi kézirat, majd a Kardos Kálmán lemondási levelét olvasta fel gr. Esterházy Kálmán, mit az elnök indítványára sajnosan vett tudomásul a ház.

Ezután a helyzetre vonatkozólag tett hosszabb nyilatkozatot a korelnök a melyet minden pártban megnyugvással fogadtak. Ezután több kérvény érkezett jelentette be a korelnök s R a k o v s z k y képviselő azon kívánságára, hogy azokból legalább egy felolvassassék, a korelnök kijelentette, hogy:

jártam dolgozni nappal, — éjjel meg mindig vartam.

Nagyon rosszul fizetik a becsületet . . .!

Nem mertem, resteltem Forrónak megmondani, hogy nekem még annyi pénzem sincs, s min egy pár széklet meg egy ágyat vegyek.

Azt hittem, ha meg mondom neki — ott hagy a faképnél.

Mert arra nem számíthattam, hogy majd vesz ő.

Ő is csak olyan forintos dijnok volt a miniszteriumnál, tele adóssággal. Resteltem a koldusságomat.

Nagyon szerettem.

Huztam a dolgot, a vallomást, mint a rossz fizető a fizetést.

Én halogattam az esküvőt, vártam a jó szerencsét.

Megjött.

Egy gazdag agglegény szomjuzott a szerelemre, sok pénzt ígért, csak szerelem — valameddig, egy hónapig, egy hétig, vagy egy napig,

Aztán szerethetem majd őt a sirig.

Ez a gondolat lesodort.

Ekkor megtudta, megutált, megvetett — elhagyott.

nem lehet, mert tilja a p a r a g r a p h u s.

A korelnök kijelenti, hogy az elnök választás tárgyalását a hétfői ülésre tüzi ki.

Ezután következnek az — interpellációk.

K á l m á n Károly a néppárt nagy szószólója azt panaszolja fel, hogy Nyir-Bátorban az országos vásárt r. katolikus ünnepnapra szorították.

S z a l a y Károly azt állította az interpellációjában, hogy az új törvénytörvény elnökötől reverzálist vesz az igazságügyminiszter arra nézve, hogy ha az új elnök működése nem a kormány tetszése szerint lenne, hát bármelyik t á b l á h o z át tétessék bírónak.

Erdélyi miniszter nyomban kijelentette, hogy egy szó se igaz belőle.

S i m a Ferencz egy általa Szentesre megeresztett távirat visszatartását panaszolta. (Állítólag az volt a táviratban, hogy a kormány lemondott, a forradalom küszöbön van, akkor hát kapára, kaszára!)

B o l g á r Ferencz intézkedést kér, hogy a borhamisítók ellen az egész országban indítsák meg a legszigorubb vizsgálatot.

A magyar nyelvről.

Decz. 19.

Két lap fekszik előttem és mindegyikből élénk figyelemmel olvastam Jekelfalussy József, a statisztikai hivatal igaogatójának „Az egyházpolitikai törvények hatása” című érdekes felolvasásának, engemet közelebről érdeklő egy-egy kiemelkedőbb részét. Érdeklődésem tárgyát képezte ugyan az egész munka máresak azért is, mert [az egyházi politikai törvények életbe léptetése, mintegy lázba borította a nemzet jelentékeny részét; de mert a felolvasó által elősorolt statisztikai számok egy oldalról nagyon is kedvező szinben tüntetik fel magyarorosodási szempontból említett törvényeket, — tehát e tekintetben teljes megnyugvással vagyok és így én róla nem is szólok.

Szólok itt igen röviden a magyar nyelv térfoglalásáról.

Vita-suk az alábbi adatokat, de tárgyilagosan, nehogy az láttassék jóakaratu felszóla

Mást mit is tehetett?

Pedig aztán hü lettem volna s maradtam volna hozzá — örökké.

— Pénz nélkül nincs boldogság, nincs szerelmem! . . .

Miért vegyem én a szerelmet pénzért árurom inkább magam.

Kigyuladt a leány arca, a festéken keresztül tört a pir . . .

Neki pirult arczal beszélt tovább. Azt hiszi nem tudom mi vagyok? Ez a trónus a vesztő hely.

Lejebb nem bukhatom, fel nem támadhatok.

Már megszoktam, már jó itt . . . Hogy meddig lesz jó?

Mig fiatal lehetek.

Aztán?.. Azután.. Csakhogy addig én már nem élek.

És olyan keservesen zokogott ez a kifestett, bukott leány.

A könyvek végig barázdálták a fehér és piros festéket.

Madaras Gyula.

lásunkból, — mintha személyeskedni, — vagy a gyűlölet magvát hintegetni volna czélunk.

Ezen czikk írójának jelszava, mind vérmérséklete, mind hivatásánál fogva is szüntén a pax; tehát a ki a békeség hirdetője, az háborúságot nem akarhat, csak áldozatot hozni a magyar Gênioz oltárán és hirdetni mindenek előtt, hogy hazánk törvényes nyelve a magyar és e haza minden egyes fiának oda kell törekedni, hogy zengzetes nyelvünket, a nemzetiségek érzékenysége megbántása kiküldetésével, tehát az ő nyelvük tiszteletben tartásával még a nem magyar ajkúknál is érvényre kell emelni.

De mit mondanak a statisztikai számok? Azt, hogy a római katolikusoknál 150, az ág. evangélikusoknál 35, a reformátusoknál pedig négy olyan egyháznál tartják az isteni tiszteletet nem magyar, hanem tót, vagy német nyelven, hol a gyülekezetek tagjai 3-500 számban tisztán magyarok és a hol a nemzetiségek is értik és beszélnek a mi nyelvünket.

Izraelita polgártársainkról pedig egyenesen kimondhatjuk, hogy néhány városi gyülekezetet kivéve mindenütt csupán a német nyelv dominálja a helyzetet.

A görög egyesült és a görög-keleti egyházak híveiről ne szóljunk semmit, mert hiszen tudjuk jól, hogy velünk szemben mit éreznek és hova kívánnak bennünket nyelvünkkel egyetemben.

De szólok a mi hazafias érzelmű román, kath. svábainkhoz, kik nagy részben nem csak értik, de beszélnek is nyelvünket; szólok az ágostai hitfelekezet németjeihez, kik ott Vasvármegyében, de leginkább Szepesben igazán diszei Magyarországnak és magyar érzelmük közmondássá vált a magyarság metropolisában.

Ahhoz anéhány református svábhhoz nem szólok, — de figyelmemet és tekintetemet fordítom tiszteletre méltó és mindenkoron hazafiasan érző és a haza oltárán milliókat áldozó izraelita polgártársaink felé és velük együtt a többi felekezeteknek is harsány hangon kiáltom a költővel:

„Nyelvében él a nemzet!”

Mert nem elég az e határain belől, hogy csupán rokonszenvezzünk és szükségében segítségére legyünk nyelvben is magyar testvéreinknek, hanem azon kell lenni hogy az idegen ajkúak nyelvét is elsajátítva — a magukénak épségben tartása mellett jobban oda férközhessenek szívéhez, jobban megérthessék annak örömét s buját és szívből örülhessenek velünk mindig közös jólétén s sirjanak szenvedése és fájdalmán.

Ha e haza minden fia oda törekednék, hogy Árpád ivadékai nyelvét mihamarabb elsajátítsa, mennyi sok félreértésnek eleje volna véve és a gyűlölet magvát hintegető nemzetiségi apostolok nemtelen fegyverének élede hamar megtozmulna!

A lelkeskedő papság az, a melytől első sorban legtöbbet várunk; mert a hívek lelki szükségleteinek kielégítése az ő hivatásuk s azok szívéhez legjobban ők férnek és ők tudnák őket — minden félreértés kikerülésével leginkább meggyőzni arról, hogy mennyire életszükséglet az ő náluk, hogy e haza törvényes nyelvét elsajátítsák és felváltva e nyelven is dicsérik az Istent.

De ha a lelkészek a felnőtteknél éber figyelemmel kell lenni nyelvünk térfoglalása

érdekeiben, nem kevésbé, sőt még jobban kell munkálkodni a népiskolai tanítóknak, hogy a kezükre bízott kis embereket úgy formálják nyelv és érzelemben annyira magyarrá tegyék, hogy felnőtt korukban ne unszólásra hanem önként és jó kedvükből kérjék lelkészüket, hogy az isten házában magyar nyelven is szóljon hozzájuk.

Izraelita polgártársaink is szakítsanak régi tradícióikkal, küszöböljék ki templomaikból azt a nyelvet, mely nem az övéké, hanem egy szomorú kornak olyan maradványa melyet ma már kötelesek a magyarral felváltani.

A talajt lábunk alul kirugni nem szabad, sőt naponként erősebbé kell tenni, mert hiszen mint testvértelen népnek annyi az ellenségünk, hogy még még jó barátnak is sok lenne.

Adjunk hát helyet szép nyelvünknek templomainkban is és mindenütt, ahol csak missiót látszik végezni, mert én is azt kérdem a költővel:

Teremt e Isten több magyart.
Mig a világ, mig napja tart,
Ha mi is elfogyánk!?

Egyről-másról.

Színházi pletykák.

(Mese az A, B, és C, bérletéről)

A tegnapi posta finom s mindenesetre női kézzel írt levelet hozott be szerkesztőségünkbe. Ez ugyan nem olyan rendkívüli dolog, de a kiadó ibolya parfüm illat mégis ingerelte kíváncsiságunkat. Mikor a szerkesztő felbontotta, körül álltak s úgy kukucskáltunk a szabályos távolságban levő sorokra. A levél különben így hangzott:

Kedves szerkesztő ur!

Önök, mint újságíróknak mindent kell tudni, legyen szíves tehát a szerkesztői üzenetekben megmondani, hogy ugyan miért jár a színházba legtöbb ember akkor, mikor C bérletet jelez a színlap? Honnan van az, hogy C bérletben minden valámire való fiatal ember rendszeren megjejenik, s legnagyobb részök egy kiválasztott páholyt látesövezik.

Válaszát nagyon kéri

Roxeláné.

Mikor a szerkesztőnk elolvasta a levelet, minnanyian egymásra bámultunk. Ez a Roxeláné nagyon kedves kis baba lehet, hogy ilyen kérdéseket intéz hozzánk! Elhatároztuk, hogy nem felelünk rá. Hogy is ne! Nem vagyunk olyan csacsik, hogy egy kis leány furlángjának felüljünk!

Ezzel az elhatározással mentünk haza, megnyugtattván a szerkesztőt is, hogy Roxeláné nem előfizető leánya, s így kiadónk érdeke sincs veszélyeztetve.

Ma délbén azután a rendes szokás szerint végeztük teendőinket. Egyik kollegánk megható jelenetekben írta le egy gyufamérget ivott leány tragédiáját, a másik színházi híreket állított össze, míg a harmadik horrendum dictu korigált.

A szerkesztő fejcsóválva nézte a szorgos munkálkodást. Itt valami baj van, dörmögte magában, mert rettenetes nagy a szorgalom. No de mindjárt megtudjuk mi történt!

A másik pillanatban egy szedőgyerek jött be a redakcióba.

— Hogy szedjük kérem azt a három szerkesztői üzenetet Roxelánénak?

— Három szerkesztői üzenetet Roxelánának kérdezte meglepetve a szerkesztő?

Honnan vették ti azt, hiszen én nem tudok róla semmit?

— Kérem szépen a három szerkesztőségi ur hozta le ma reggel egymás után a nyomdába?

— Három szerkesztőségi ur? Szerkesztőnk meglepetve tekintett hol egyik, hol másik munkatársra. Mit jelentsen ez, hiszen tegnap megállapodtak az urak, hogy nem válaszolnak Roxelánénak.

Három kollegánk rettenetesen elpirult, de a pirulás mellett dühösen tekintgetett egymásra.

— Én nem akartam írni, szólt az egyik, de mégis, hogy legyen kézirat.

— Én szintén... mondta a másik.

— Hasonlóképen én is... susogta szégyenkezve a harmadik!

— Na ez nem rossz, kiáltottuk mi, kik ártatlanok voltunk. Ezek az urak elárulták magukat, halljuk halljuk, mit izennek a kis Roxelánénak.

— No arra magam is kíváncsi vagyok — mondja a felelősünk s olvasni kezdi az elsőt:

I.

Roxelánénak. Ön azt kérdezi édes kis-asszonyom, hogy miért jár legtöbb fiatal ember a C. bérletes színházi előadásokra? Erre kérem könnyű a felelet! Nincsen annyi tengor csillag az égen, mint a hány szép szem ragyog egy-egy C bérletkor miránk fiatal emberekre. Ez a megfajtése a dolognak. Ott van az az édes szőke lányka is, a ki az én szívem megdobogtatta. Reményilem ön is C bérletes.

II.

Ez már nem volt olyan kedves hangu, mert imigyen szólott:

Roxelánának. Hogy miért járnak a fiatal emberek leginkább a C bérletbe? Azért mert bolondok! Ha eszük volna »A« bérletbe járnának. Igen ott van ő is, az az édes barna. Reményilem ön is ott van. Adjon valami jelt róla.

III.

Roxelánának Furesa kérdés az ön kérdése, de egyszersmind jellemzi a mai fiatal-ságot! Miért járnak C bérletbe legtöbben? Azért, mert legtöbb embernek nincs jóízű. Pedig tudja az egész világ, hogy a »B« bérletben a legszebb tündérek vannak. Különösen — őh az az egy — az már elragadó.

Harsogó kacaj követte a felolvasást, míg a három szerkesztőségi tag lesütött szemmel nézett maga elé.

A kacajtól viszhangzott a szoba, hogyne mikor a három ifjú szerelmes, aztán egyiknek A, másiknak B, harmadiknak pedig C bérletbe jár az ideálja.

Megfogadják, hogy nem válaszolnak Roxelánának s mind a három sikra kel megvédeni a saját bérletét és ideálját.

Azóta a mi kedves barátainkat szörnyen lehet azzal a kérdéssel ugratni, hogy a C bérletbe miért járnak legtöbben — vagy pedig mit cselekszik Roxeláné?

Béla.

Vegyes hírek.

× **Erzsébet királyné emléke.** Az esküterem épülő földai a király engedelméből Erzsébet hidnek nevezik.

Gyorsan világvárossá fejlődött székes fővárosunk e századokra készitendő monumentális alkotása szebb és dicsőbb nevet nem kaphatos volna.

+ **A királyné gyilkosságának tőre.** Nemso-kára lejátszódik a Luccheni pör utolsó epizódja is. Megsemmisítik azt a tört, a mely a legnemesebb királyné életét oltotta ki és a mely fájdalmas sebet ütött két ország népének a szívében.

A tör megsemmisítési módjáról a következőket írják Genfből:

Hátra van még a Luccheni pörnek egy aktusa. Az osztrák magyar követ és a követ-ségi személyzet jelenlétében megsemmisítik

aszt a tört. a melylyel Luccheni a királyné életét kicthotta.

A törrel együtt megsemmisítik meg azon műs ereket is, a melyeket a szerencsétlenség alkalmával használtak. A legnagyobb szigorral öröködnék, hogy az említett tárgy a k b ó l még csak egy darabka se maradjon meg.

Ez kétféle okból történik. Először is nincsen kizárva, hogy azokkal nem-e követnének el visszaélést. — Tán akadhatna valaki a ki a nagyközönség szenzációhajzását kihasználva a tárgyakat kiállítaná. Másodszorban ama babonás hit miatt, mely a 15 ik századból maradt fenn és mely szerint ha ama tárgyak, a melyekkel egy uralkodót meggyilkoltak megmaradnak, ugy ez szerencsétlenséget hoz az utódokra.

Az Izabella spanyol királynén elkövetett merényletig (1852) mindezeket a gyilkos eszközöket ugy semmisítették meg, hogy azok farészeit elégették, az ércz alkatrészeket pedig széttörték. Ama tör, a melylyel Merinó a spanyol királynőt meg akarta gyilkolni, oly kemény volt, hogy nem lehetett összetörni és minden ily irányu kísérlet kárba veszett. — Ekkor jöttek arra a gondolatra, hogy maróssával semmisítik meg. Igy tesznek azóta mind ama gyilkokkal melyek fejedelmi személyek ellen használtattak.

× **Gólya kelepel Rigó Jancsiéknál!** Rigó Jancsi és az ő szerelmes szép hercegnője, ugy látszik ráunt a nomád életre mert Kairóban telepedtek le és az egész telet ott tölték. Villát is vásároltak melyet a hercegné, annak emlékére, hogy Parisban pillantotta meg először az ő Jancsiját, Parisiana nak keresztelt el. A szerelmes pár különben alig várja már, hogy Rigó Jancsi válópöre veget érjen, hogy azután törvényesen egybekelhessenek mert a gólya nagyon is kelepelget a kairói villa körül.

N A P I H I R E K.

Debreczen, 1898. decz. 17.

Időjóslás.

A központi meteorologia intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható.

— december 17. —

— Északon csapadék. — Enyhe. — Keleten csapadék. — Széles.

Jégsalson.

A Margit fürdő jégpályája — a korcsolyázók nagy öröme — nem sokára megnyílik.

*Elő, elő a „jégkirály“ lyal,
Halifax, Merkur mind elő,
A te napod is feltűnt végre:
Merész jégember: „ringelő“!
Fel, fel a jégre! Ott az élet;
Repülni mint egy gyors sirály
És taposni a női szivben,
Mint egy triumfáló király!*

*A pályán hangos lesz az élet,
Divatba jön e ritka sport,
Az ártatlan lányok szemébe
Hamis fiuk szórják a port.
A lányok nagyban „kultiválják“
A szolid csendes elbukást,
Majd a bajusztól megriadva
A tárt karok elől futást.*

*Hány ifju sziv gyulad majd lángra,
Ott kinn a jégen csak hamar
Hány oly viszony ujul fel ismét,
Melyet kötöttek még tavaly!*

*Óh hány szivet teszen boldoggá
Ez édes hely, e drága jég...
De hány kis lány fogja siratni
A jégen összetört szivét.*

*Mert szép a jég, átszelni képes,
De olyan könnyű bukni rajt'
Óh, óva intek minden kis lányt,
Hogy kerüljék el ezt a bajt.
Mert ott a jégen napvilágra
Jön minden titkon leplezett:
Ki van tévc indiszkrét szemnek
Alsó és felső öltözet.*

*No azért fel a „jégkirály“-lyal,
Édes leányok jégre fel,
A jég, ha ti rajt' játszadoztok,
Olyan, mint ég, ha ünnepel.
Az elbukástól sem kell félni,
Ennyit a szem megérdemel,
Különben is oly édes bukni.
Ha van kéz, a mely felemel.*

Bandi.

— **A szabadelvűpárt gyűlése.** Vasárnap napi számunkban említettük, hogy a debreczeni szabadelvűpárt az általános politikai helyzet megbeszélése végett e hó 20-án, kedden pártgyűlést tart. a Bika szálló földszinti éttermében. Az intéző bizottság tegnapi ülésében a párt gyűlés idejét megváltoztatták s azt egy nappal későbbre szerdán d. e. 10 órára tűzte ki. Az intéző bizottság határozati javaslatot terjeszt a választók gyűlése elé. — A párt intéző bizottsága holnap táviratilag fogja üdvözölni Tisza Kálmánt, aki Nagyváradon beszámolót tart.

— **Karácsony.** Messze időkből visszacsengő ének, ismét meghalljuk öröm hirdető hangodat! «Krisztus urunknak áldott születésén» ismét együtt fog dobogni minden ember szive, kibékülve, szeretve, bizva... Édes varázslata, csodás hatása a legnagyobb legszentebb névnek, mely egy pillanatra minden érzést, minden szivet egyesít... Óh mert csak látszólagos az ember büszkesége, olyan könnyű megtörni az élet szikláján. Nem örök az emberi önzés, mióta az Isten fia a szeretet balzsamával érintette meg a szivet. És bár rohanjon az ember az élet képzelt kincsei után vérző lábakkal, vagy robogó hintóban; viseljen bibort, vagy meztelenséget fedő rongyokat; ne ismerje a tudás törvényeit, vagy merész észszel az örökkévalóság problémáját kutassa, — egyedül egy hitben: a megváltás erejében s a szeretet csodás hatalmában. — És ilyenkor, míg tart a nagy ünnep, fényesebb a csillag, csendesebb az éj. Mintha a csillag vezetni akarna. Mintha az éj biztatólag, bátorítólag fordulna a földre, honnan egy hatalmas, imaszerű sóhaj száll az égre. Ki küldte fel? Az emberi szlv. Az emberek egygyé forrt szive. Mit akar? Az ígért megváltást. A szeretet ígért uralmát... És a sóhaj szolozsmává lesz; száll, száll az ég felé: «Krisztus urunknak áldott születésén...»

— **A debreczeni dalegylet estélye.** Az egyidejűleg tartott tornaegyleti estély sokakat elvont, mindazáltal sikerült és látogatott estélyt tartott a hirneves Debreczeni Dalegyletünk szombatn este az Arany Bika disztermében. Háromnegyed kilenczkor Rácz Károly zenekara nyitánya jelezte a

műsor megkezdését, melyet a dalárda a jelzett program szerint a töle megszokott nagy hatással adott elő. Zajos éljenést és tapsot aratott Bucsei dalegyleti tag szép magánénekével. A minden tekintetben sikerült estély mélyen belenyult az éjbe.

— **Tisza Kálmán Nagyváradon.** Zajos napja van ma Nagyvárad városának. Képviselője az öreg generalis ma délután fél 6 ó. érkezik meg, hogy megtartsa beszámoló beszédjét a szabadelvűpárt elnöksége Tiszától a következő sürgönyt kapta.

Hlatky Endre

Nagyvárad.

Hétfőn délután fél hati vonattal érkezem.

Tisza Kálmán.

A párt elnöksége intézkedett, hogy a nagyközönség a generális sürgönyéről ugy a sajtó. mint hirdetmények útján mielőbb értesüljön.

— **A nőegylet,** tegnap délután 3 órakor Veressné Szathmáry Teréz elnöklete alatt rendkívüli látogatott választmányi gyűlést tartott melyen Mindenekelőtt a közvacsorát előkészítő bizottság tett jelentést működéséről, melyet a választmány helyben hagyott s fölkereste a bizottságot a további eljárásra. A közvacsora iránt rendkívül lelkes a hangulat. Sokan szívesen vállalkoztak a buffekben a háziasszonyi teendőket ellátására; a felszolgáló kisasszonyokat részben már fölkerítették, de nagyrésztben még ezután fogják fölkeríteni. **A népkonyhára** névze kimondotta a választmány, hogy a tavalyi heviségében, tehát Csapó utczai kovács kaszárnyában melyet a város ismételtén átengedett e hó 23-ikán pénteken d. e. 11. órakor ünnepélyesen nyitja meg. Az elnök fölkerette a választmányi tagokat, hogy ez alkalommal minél nagyobb számmal jelenjenek meg. A népkonyha tartását illetőleg bizik a nőegylet a közönség áldozatkészségében, valamint egy itteni társaságban, mely szíves örömmel ajánlotta fel segítségét. A népkonyhánhára jelentkezések ugy történik mint tavaly, két választmányi tag ellenörködése mellett. A kezelést a választmány most is Györfly Józsefné b. zta. Ezután kimondotta, hogy az árvaházban az idén idén is tart karácsonyi ünnepély. még pedig e hó 23-án d. u. 3 órakor. Az ajándéktárgyakra gyűjtést nem rendez, de ha bárki önként bármit ajándékoz ez alkalomból az árváknak szívesen fogadja s e körülményre föl hívni kívánja a nagyközönség a nemes emberbarátok figyelmét. A szeretet ünnepén hadd érezzék árvák különösebben a szeretet melegét! Meglepetéssel végül s kitorő örömmel és hálás köszönettel vette a választmány Bulvoszky Lilla kegyes adományát, aki legközelebbi árvaházi látogatásának hatása alatt 24 forintot küldött karácsonyra az árvák számára. Köszönettel vette a választmány a város azon végzőét is mely szerint a legközelebbi 6 évre 20—20 km. tűzfát ad az árvaház részére. Legvégül a folyamodó segélyezését eszközölték s január—márcziusi évnegyedre kiosztottak mintegy 400 frtot.

— **Gyermekek felruházása.** Egy főképp iparosokból álló asztaltársaság gyűlt össze tegnap este Németh András kitünő hirnevű vendéglőjének a »Debreczen«-nek egyik külön szobájába, hogy a folyó év alatt fillérenként összerakott összegből 8 szegény gyermeket felruházzon. Szép számmal voltak jelen a jó ismerősök, s nagy gyönyörűséggel

nézték a felruházott gyermekek örömet, kikhez B a n ó c z y Alajos intézett néhány szót. A szegény fiúk hálás szívvel köszönték meg a minden szükséges ruházati czikkekkel való ellátásukat, kiket aztán N é m e t h An. írás a vendéglő tulajdonosa meg is vendéglített. A 8 gyermek teljes felöltöztetése 80 forintba került.

— **Tűz a divat üzletben.** Wertheimmar Katalin piacz-utcza 54 számú női kalapüzletében a megyeház alatt az este egyegyed 10 órakor tűz ütött ki, mely sok kárapot, tollakat, diszitményeket elégetett. A kár meglehetősen nagysága. A kivonult tűzoltóságnak sikerült a tüzet lokalizálni.

— **Vívóverseny.** Szombat este tartotta meg a tornakör tánczal egybekötött vívóversenyét. Előkelő közönség töltötte meg a Margit fürdő kidiszított táncztermét, s este fél 8 órakor kezdetét vette a vívó verseny. Első rész volt az iskola vivás, mit öt pár mutatott be Nagy Kálmán, az egyesület fiatal kitűnő vívómestere vezetése alatt. Szünet után, mely alatt a Magyarai testvérek zenekara mulattatta a közönséget, következett a második szám, a verseny. A verseny bíráló bizottság tagjai voltak; lovag Dobiecki Sándor, Dr Varga Lajos, Dr. Nagy Kálmán és Beretzky Lajos. A versenyzők között legügyesebb volt és méltán megérdemelte az első díjat (ezüst érem és vallszalag) Töpler Ottó, Második díjat (ezüst érem) Tar Zoltán, harmadikat (bronz érem és vallszalag) Kovács László, negyedik (bronz érem) Modarassy István, ötödik pedig (vallszalag) Madarassy Sándor nyerte el. A verseny után vacsora, utána pedig táncz következett, melynek csak reggel ért véget. Jelenvoltak; asszonyok; Burger Izsóné, Csukás Istvánné, Vargha Lajosné, Veisz Ignáczné, Rózenberg Mórinczné, Huber Józsefné, Zalai Márkné, Juhász Lászlóné, Dr Nagy Kálmánné, Nagy Jánosné, Lévy Lajosné, Siegmét Károlyné, Korb Gusztávné, Kovács Lajosné, Mayer Emilné, Csáthy Károlyné, Szathmáry Józsefné, Bészler Károlyné, Hanke Leopoldné, Dr Varga Emilné, Örvényi Béláné, Pálffy Gáborné, Lasz gallner Kálmánné, Gődényi Józsefné, Bauer Forenczné, özvegy Lőrincsak Györgyné, Tóth Lajosné—Dóczy Gedeonné, Dienes Pálné, dr. Tüdös Kálmánné, Fábian Lajosné, Mózer Károlyné, stb. Leányok; Nagy Irma, Szigemeth nővérek, Nagy Bertha, Csáthy Irma, Szathmáry Ilona, Hanke Emma Kövessy Elza, Steiner Ilona és Margit, Zvér Malvin, Huber Szeréna és Ilona, Veisz Olga, Rózenberg Ilona és Laura, Zalai Erzsike és Ilona, Buday Margit, Kovács Poldika, Pálffy Juliska, Lasz gallner Nóra és Elza, Gődényi Ida, Bayer Elza és Ilona, Lőrincsak Frzsihe, Dóczy Ilona, Kálmáneczhey Erzsike, Dienes nővérek, Tüdös Erzsike, Fábian Mariska, Mózes Olga, Kőrössy Gizella.

A városháza átalakítása a zord idő daczára is folyik, sőt most már hatalmasabb arányokban. Lebonították a nagy irodát is, úgyhogy az átalakítás után modern s világos írószoba fog a városi irnokok rendelkezésre állani. Az átalakítási munkálatok egész tél folyamán tartanak, a mányiben a belső munkákat a leghidegebb időben is folytatni fogják.

— **Hamis huszfilléresok.** Egy meglehetősen kopott ruhájú csavargó tegnap egyik főtéri üzletbe tért be pálinkát vásárolni. Hosszan társalgott a kiszolgáló inással, s mikor már elakart menni, letett a pénztárra két huszfillérest. Az üzlet pénztárnokának kissé gyanus volt a pénz, megakartta vizsgálni, de ezt a pálinkát vevő atyafi be sem várta, hanem kiugrott a boltból. A két huszfillér természetesen hamis volt, s továbbítójának nyomát most már bottal lehet ütni.

— **Képviselő választók névjegyzéke.** A központi választmány K o m l ó s s y Arthur

elnöklete alatt utolsó ülését az 1898. évben szombaton tartotta. A gyűlésen 1899-re végleg megállapították a képviselő választók névjegyzékét, A gyűlés végén az elnökkl városi főjegyző bucsut vett a választmány tagjaitól, ugyszintén Roncsik Lajos tanácsos is, a választmány buzgó jegyzője.

— **Teljes tanácsülés.** Ma délelőtt S i m o n f f y Imre kir. tan. polgármester elnöklete alatt teljes tanács ülés volt, melyben több fontos és sürgős ügyet intéztek el hamarosan.

— **Uj lelkész.** Néhaj Gyulai László elhunytával megüresedett b.ujfalui ref. lelkészi állásra a hivek nagytöbbsége B i b e r Józsefet latná legszívesebben. Bibert, ki most esztári ref. lelkész, küldöttségileg hívják meg új állomásra.

— **Csiky Lajos kormánybiztos.** A marosvásárhelyi ev. ref. főgimnáziumnál f. hó 22-én tartandó éreiségi vizsgálatokhoz a vallás és közoktatásügyi miniszter már harmadizben C s i k y Lajost, a nagytudományu theologiai dékánt és társas életünk kiemelkedő alakját küldte ki. A kormánybiztosi teendőik elvégzésére C s i k y Lajos ma utazott el városunkból.

— **Ingatlanságot szerzők figyelmébe.** A jövő év elején életbe lépő városi átírási díj fizetése tárgyában a következő hirdetményt bocsátotta ki a városi tanács:

„Debreczen sz. kir. város törvényhatósági bizottsága az 1898. év szeptember 29-én és 30-án tartott közgyűlésében 185,9986—1896 bkgy. számú határozatával, a város határában a tulajdonos szmelyéken bekövetkezett változás alá esett ingatlanok telekkönyvi átírásáért fizetendő városi átírási díj tárgyában — a 120/5428—1898. bkgy. szám alatt alkotott s a Nagyméltóságú m. kir. Belügyminiszter ur aital jóváhagyott szabályrendeletet kihirdette, s azt az 1899. hó 1-ső napjával életbe léptette.

Ezen szabályrendelet értelmében a város határában fekvő ingatlanoknak telekkönyvi átírás után az átruházott ingatlanok értéke szerint, a városi szépitési és kisajátítási pénztárában 1 százalék illetve fél százalék városi átírási díj fizetendő.

Mután ezen városi átírási díjnak akivetésére a városi tanács feljogosítva van minden további zaklatások és kellemetlenségek kikerülése végett saját maga érdekében felhívni a város lakosságát, hogy mindennemű telekkönyvi átírás végett a telekkönyvi hatóság hoz 1899. év január 1-től bemutatott vagyon átruházási okmányt, ezen bemutatással egyidejűleg hiteles másolatban vagy egyenes a városi adóügy osztályhoz, vagy pedig a telekkönyvi hatósághoz annak megjelölésével, hogy az a városi adóügyosztályhoz, a telekkönyvi hatósághoz annak megjelölésével, hogy az a városi adóügyosztályhoz a telekkönyvi átírási végzéssel együtt kiadassék, terjesztessék be, mivel ellenkező esetben kénytelen lesz a városi tanács a szabályrendeletet 13 §-a értelmében a díj kötelezett feleket az okmányok bemutatására felhívni, s ezek be nem mutatása esetén a városi átírási díjat a hivatalból beszerzett s rendelkezésre álló adatok alapján kivetni. Debreczen 1898. december 12. A városi tanács.

— **Jókedvű adakozók.** A Kaszinóban 1 frt 53 kr. A Debreczeni Ellenőrnél 2 frt 15 kr. A Polgárkörtben 66 kr. 303 sz. perselyben mely a Phönix biztosító társulatnál volt nem találtatott semmi. — Bészler Károlynál pecsét díjakkól gyűlt 8 frt 22 kr. Városgazdai hivatalnál 3 frt 6 kr Rendőrfőkapitányságnál 3 frt 10 kr. hazai ált. bizt. társ. 89 kr. Vasár felügyelőségénél 1 frt 35 kr. bejelentési hivatalnál 1 frt 57 kr, Debreczeni hírlapnál 8 kr, Helyi vasut társ. 38 kr, Polg. tak. és segély szövet 46 kr, B u j városi főszolgabírói hiv. 1 frt 24 kr. Tiszti főügyészség 2 frt 59 kr, Pirczér egyletnél 1 frt 29 kr, Anyakönyvi hiva-

talnál 6 frt 75 kr, Vágóhidnál 2 frt 31 kr, Ipar és kereskedelmi bank 78 kr Reggeli újságnál 55 kr, Generali bizu. int. 30 kr, I. kerületi kapitányságnál 24 frt 2 kr. Pailagi gazd iskolában 2 frt 19 kr. Városi főjegyzőségénél 2 frt 46 kr. Főösszeg: 147 frt 95 kr. azaz Száznegyvenhét forint 95 kr, melyösszeg Bészler Károly pénztárnok urnak szabályszerű kezelés végett átadatott. Kelt mint fent. Bészler Károly m. k. pénztáros. Karap Móríc m. k. Péter Gábor m. k. jegyző.

— **Mit vegyünk a férfiaknak Karácsonyra.** Határozottan a legalkalmasabb, karacsonyi és ujévi ajándékok férfiak részére **Schvartz Daniel tajtékpipa metsző üzletében** a Bika szálloda épületében kaphatók u. m. csak is valódi tajtékpipák és szipkák minden alakban és árban valamint bőrből pénz dohány és szivar tárczák, sétatálczák ezüst fogantyúval már 1 forinttól kezdve, sakk és dominó játékok a legjutányosabb árban. Kérem a n. é. közönséget, hogy monogramos és ezimeres pipákat, valamint szipkákat sziveskedjék mielőbb megrendelni, hogy a kellő időben elkészülhessenek. Kiváló tisztelettel maradok; S c h w a r t z Daniel.

Színház.

Stomfay család.

A saisonban másodsor került színre a Stomfay család az elsőhöz hasonló jó előadásban. Székely Sándor újra kitűnő volt mint Stomfay Ákos. Komjáthy né Héthársy-báróné kedves szerepében ragadta el a közönséget finom, a legapróbb részletekig kidolgozott alakításával. Komjáthy valósággal bravurozott. Fáy Flóra azonban nagyon kivált a szereplők közül rossz játékaival. Különösen a harmadik felvonásban bizonyította be, hogy a kisebb szerepekre nem fordít semmi gondot. Az első felvonásban még értették világfájdalmat visszatükröző deklamálásait, de hogy a harmadik felvonásban, mikor már boldog menyasszony, — miért játszott olyan elkeseredetten, még ha régi udvarlóját látja is maga előtt, nem tudtuk megfejteni! Tanay a báró szerepében helyesebb felfogást mutatott be, mint az első előadáson.

Vasárnap délután:

A kék asszony.

Varneynek ez a pajkos, bájos zenéjű operette-je került tegnap délután előadásra. Az előadás jellege vasárnap délutáni volt; a szereplők játékban tuloztak, a közönség pedig tetszésnyilvánításban volt bőkezű. F. K á l l a y Lujza szépen, discreten játszott, gyönyörűen énekelt, S z i k l a i tulzásában is jó volt. K a p o s i Józsa, S z a b ó Irma, L o c s a r e k n é, M e z e i és S z é k e l y a szokott jók voltak.

Stuart Mária.

Végre is klasszikus darab előadásában volt része a közönségnek. Lehette ugyan arról beszélni, hogy a választás jó volt-e, vagy nem: a vasárnapi "közönség" sanctiónála S t u a r t M á r i a előadását. Soha ártatlan vér hullásáért annyi könyvet nem ejtettek, mint tegnap este.

Hjah! mi boldog debreczeniek még tudunk lelkesedni, sirni, felbuzdulni a színházban. Nálunk még minden színpadi műfajnak meg van a maga közönsége.

A cziszerepet különben Komjáthy né játszotta. Lehetetlen elismeréssel még nem emlékezni arról a szorgalomról, ambicióról, melynek nap-nap után jelét adja — Ha jól tudjuk, tegnap játszotta először e szerepet, melyre különben egyénisége őt csaknem praedestiuálja. Stuart Máriaja igazi királynő, ki olyan büszke, olyan erős az ő felmagasztosultságában. Gyűlölete nem bűn, szerelme magasztos, ő maga pedig szívből, lélekben megtisztult. — Látszólag ezek a sajtóságok jellemezték a Komjáthy né

Stuartját. De csak látszólag. Komjáthy né nem volt képes szerepének ezer jellemző részét tökéletesen megvilágítani; szerelme valószínűtlen volt, teljesen homályban maradt; lelki harcza, bucsuja szép volt, de nem igaz. Tulságosan deklamált azonfelül, de mindazonáltal készséggel elismerjük, hogy az est sikerében nagy része volt és Stuart Mária-ja átgondolt, szorgalomra valló, szép alakítás, melyet tökéletesebbé, igazabbá tenni a további szorgalom feladata lesz.

Elegáns toilette-jei feltűnést kellettek, játékát sűrű kihívással jutalmazta a közönség.

F. Csiga házy Erzsébet szerepében szorgalmának adta tanujelét, de a jámborsorok gyakran csábították szavalásra. Tapasztat különben ő is sokat kapott.

Rudley Róbert szerepében Komjáthy aratott tapsokat, míg Odry, mint Fortimor ismét beigazolta színpadra természetét. — A szokott jó volt Fenyéry (Parlet) Kiss Irén és Székely Sándor (Talbot). Bartha azonban most sem volt tisztában szerepével. (a. e.)

Karácsonyi ajándékok.

A kereszténység e nagy ünnepének küszöbén állunk, mely alkalommal hagyományos szép szokás szerint a leggazdagabbtól a legszegényebbig mindenki tehetsége és belátása szerint igyekszik hozzátartozóinak ajándékokkal kedveskedni.

Csak hogy a dicséretes szándék nem jár mindenütt karöltve a kellő belátással nagyon gyakori az az eset, hogy kedveseinknek a cézelt öröm helyett némi bosszúságot okozunk.

Ha például egy komoly öreg urnak. a ki irtózik a czifraságtól és az apró kedveskedéseket nem igen tudja méltányolni, unokahugoiskai czifra divánvankosokkal, himzett kesztyű és gallér dobozokkal kedveskednek, vagy ha a bácsit dohány avagy burnótszelen-czével akarják meglepni, holott a dohányzásnak és burnótozásnak esküdt ellensége, ugy ez a választás nem éppen mondható sikerültnek,

Használóképpen szeltévesztett figyelem lenne, ha oly hölgynek, ki az irodalomból csak a „Rézi néni szakácskönyvé“-t szokta tanulmányozni és iróttal legfeljebb csak kiadásainak bejegyzésekor vesz a kezébe, az irodalom legújabb iermékeit vagy modern kiállítású iróasztalkát ajándékoznánk.

Az ajándékozás tehát nem oly könnyű dolog mint a minőnek látszik. Különösen nehéz feladat pedig azok részére, a kiknek módjukban áll a tárgyak egész tömege között választani.

Ha végig megyünk az élénkebb forgalmu utcákon, szemük csak úgy káprázik a sok kirekat fényétől és akár órákat is eltölthetnének a fölötti tépelődésükben, hogy ugyan melyiket választjuk a maguk szinte kiuálgató szebbnél-szebb tárgyak közül? Nagyon sok függ tehát a választás művészetétől.

Első sorban a megajándékozási izlését tartásuk szem előtt. Nem elég, hogy az ajándék szép legyen, hanem szükséges, hogy a megajándékozott czélszerűnek is tartsa azt. E cél-szerűséget még a gyermekjátéknál sem szabad figyelmen kívül hagynunk, sőt éppen itt van a legnagyobb tere az ajándékozás művészetének.

Mai napság, a midőn már a polyából kikerült kisdédek mellé bonnekat alkalmazznak veresekre és apó kézi munkákra tanítják a gyermeket, nagyon korán hozzászoktatják a

gondolkodáshoz, minél a sok elménél elméletesebb gyermekjáték czélszerű segédeszközül alkalmazható.

Igy már a gyermekek megajándékozásánál egybe lehet kötni a kellemes a hasznossal.

Még inkább helyén van ez a felnőtteknél, mihez még egy másik, nem kevésbé fontos tekintet is járul t. i. a nemzeti irány, a nemzeti irodalom és művészet és ipar támogatása.

Mi magyarok e tekintetben nagyon sokat vétünk a hazafiasság eljén és sokat tanulhatnánk más nemzetektől.

Csak nemrég történt, hogy egész Csehországban nagy mozgalom indult meg a magyar gabona és liszt bevitelle ellen.

Ha tehát a csehek még saját kárukon is a nemzeti szempontot helyezik előtérbe, mennyivel inkább kellene ezt nekünk magyaroknak szem előtt tartanunk, a mikor kedveseinket ünnepi alkalomkor megajándékozni akarjuk.

Önértetes, életrevaló nemzet első sorban a saját irodalmát, művészetét és iparát pártolja, sőt oly kis nemzet, mint a magyar, mely ezenkívül anyagi javakban sem bővelkedik, csak úgy versenyezhet a többi szerencsésebb körülmények között élő nemzettel, ha sovinszia és a magyar eredetű készítményeknek minden körülmények között elsőbbséget ad a külföldiek felett. Egyre legyünk figyelemmel, a midőn kedveseink részére karácsonyi ajándékokat vásárolunk.

CSARNOK.

A Dobozy kisasszony kérője.

(Folyt. és vége.)

Persze a két fiu ezer örömmel csapott kezét a tündérkirályllyal. Hajtották a csillagos homlokú lovait, legeltették az aranyszörű juhait, míg végre leteltek a három esztendő. Akkor ünneplőbe öltözködtek és beállítottak a tündérkirály elé, hogy elkérjék a három évi szolgálat bérét, az aranyhaju tündérfeleséget.

Akkor azt kérte tőlük a vén tündérkirály:

— Hát aztán mit akartok? itt maradtok a palotámban a menyecskétekkel és éltek fényben, palotámban? Vagy hazaviszitek a falutokba az asszonyotokat és eltartjátok akét kezetek munkájából?

Nagy szöveget ütött ez a fiuk fejébe. De az öregebbik úgy okoskodott, hogy szép a dolog de nehéz: nem akar az ekeszarva magától belemélyedni a földbe: nyomni kell erősen.

Ő már csak itt marad, heverészni a tündérkert fái alatt...

A kisebbik azonban azt felelte:

Főlséges apám uram, én már csak haza viszem az én lasszonyomat. Nem is kételkedem, hogy velem jön, és közönséges földi asszony nya válik ha szeret! Jobban fog izleni nekem is, meg neki is az a száraz kenyér, amit veritékemmél keresek, mint itt Tündérországban a mézeskalács...

Ugy is történt. Az öregebbiknek a lakodalmát megtartották fényes Meseországban: a kisebbik pedig hazavitte a menyasszonyát a maga gölyafészkes, begáthátú falusi házikójába.

Hej, nem hiába turbékolnak galambok annak a háznak az eresze alatt; nem hiába fészkelte gölye a tetéjén: de csupa édes szerelemben is éltek a házikó lakói; de nem is maradt el onnan az Isten áldása. A tündér, a kiből pruszlikos, bekötött fejű, piros-pozsgás parasz menyecske lett: olyan három kis fiuval ajándékozta meg az urát, a minő sohase terem Tündérországban, csak egy alföldi, áldott magyar faluban!

No, de ne légy türelmetlen, mindjárt vége a mesének. Történt egy szép, szelid nyári estén, hogy éppen nyugvóra akart térni a kis család: amikor csak megzörgetik a házikó ablakát.

— Ki vann odakünn? — kérdezte a gazda.

— Én vagyok, a te szerencsétlen bátyád, — szölt egy reszkető, szomorú hang.

Hát hamarosan bebocsátják az éjszakai vándort; a tündérnő még a székét is megtörlötte a nagyobbik urának. Egy-kettő, bort tett eléjük az asztalra, maga meg kipendredett a konyhába, hogy egy kis vacsorát hevenyészsen. Az ifjabbik testvér azalatt megkérdezte a bátyját:

— Ej, de el vagy kényszeredve, kedves bátyám! Hogy kerültél az ország útjára? Hogy koptál ki fényes tündérországból?

— Hadd el — nyögött a bátya. — Szörnyű ostobaságot cselekedtem. Eleinte csupa gyönyörűség volt az életem: selyemben, bársonyban jártam, tejben vajban fürödtem. És a selyemnél puhább, tejnél, méznel édebb volt annak a tündér menyecskének az ölelése, csókja. Hanem hát, tudja Isten, a mézeshetek Tündérországban tán még rövidebb ideig tartanak, mint a közönséges halandók világában. Én bizony nem voltam már megelégedve a feleségem magaviseletével. Nagyon is fennhordta az orrát — s mikor szemére lobbantottam, félvállról azt vette oda:

— Örülj, hogy tündérkisasszonyt kaptál feleségül, a kinek fényes palotájában lakol; hát szépen huzd meg magadat!

Am ez még csak hagyján. De észrevettem, hogy a feleségem ugyancsak kaczer teremtes. Sokszor eltűnt hazulról: éltem a gyanúörrel, hogy nem jóba jár. Csak ráállott a hüvös szőnyegre és felkiáltott:

— Hipp-hopp, ott legyek, a hol akarok!

Azzal eltűnt... S én keservesen törhetem rajta a fejemet, hogy hová lett? Mikor haza jött, kérdőre vontam. Kinevetett, engem meg elfutott az epe; rárontottam, hogy majd emberségre tanítom én ezt a kikapós asszonyt, ha százszor tündér is. De ő megint csak kaczagva kiáltott:

— Hipp-hopp, ott legyek, a hol akarok!

S én mérgemben sírva nézhettem utána. De meg is untam én ezt a czifra nyomoruságot a ragyogó tündérországból. Haza jöttem, itt vagyok, inkább napszámmal keresem a kenyeremet, semhogy az ő mézeskalácsát egyem...

A bátya csüggedten hajtotta le derekadó fejét s bufelejtésül nagyot huzott a pohárból. Az öcsöse pedig közelebb hajolt hozzá:

— Akkor hát mégis én cselekedtem okosabban, kedves bátyám. Én bizony azt mondtam a menyasszonyomnak: Édes kincsem, szíved Tündér Ilonája, vedd le a szárnyaidat, mondj le bübájos hatalmadról, jer velem falusi gazdasszonynak, — ha szeretsz! S az én szerelmes mátkám otthagya a kristály-palotát ezért a bogárhátú viskóért, a minék én vagyok a gazdája. Hát bizony nekem is sok bajom volt vele; ő is fennen hordta az orrocskáját, nagyra volt a hajdani tündérségével. Azután mihozzánk is szállásoltak be egyszer egy nagybajuszu huszár-örnöstert, s én is rájöttem, hogy ugyancsak szívesen kacsingat rá a tüzesvérű menyecske. De hát mikor láttam, hogy a dolognak már a fele se tréfa: elővettem az édes apám buccuzáró botját, aztán nem sajnáltam ám a patyolattestétől a leczkét! Sirt-ritt, jajgatott az én feleségem, de a falubeli asszonyok fölvilágosították, hogy nem is szereti az asszonyt az ura, ha meg nem veri, S a vége az lett, hogy megszelídült, a kezemhez békült, s most aztán olyan boldogan élek vele mint a menyországból — mert az ura vagyok a feleségemnek...

S ebben a perczben belépett az asszony, hozta a friss, meleg vacsorát. Be volt kötve a feje, alig látszott a tündérországi aranyhaja; de bezzeg látszott az arcán a boldog földi mosolygás...

— Harapjon még kend is egyet; majd

jobban csuszik az ital... mondta odasimulva az urához.

Eddig tartott a Garam bácsi elbeszélése. Az öreg elhallgatott és odakocczintotta poharát a Sarkadi poharához. A fiatalember nem itta ki a bort, gondolkodott s egyszerre fölillantak a szemei.

— Igaza van kedves bátyámnak! — szorította meg hevesen a tisztartó kezét. En is úgy fogok cselekedni!

— Hát hiszen én csak meséltem... dörmögte Garam bácsi. De jó is lesz már hazamenni. — Amoda látszik már a fias-tyuk is...

Sas Ede.

Közgazdaság.

Budapesti gabonátözsde.

— Weisz József budapesti terménybizományi cég jelentése.

Debreczen, december 19.

Készáru változatlan

Okt. buza	.....
Tav. buza	9.67—9.68
Tav. rozs	8.26—8.28
Tavaszi zab	5.90—5.92
Majusi tengeri 1899	4.85—4.86
Julius tengeri	.....
aug.—szep. tengeri	.....

Kőbányai sertéspiacz. december 18 Magyar elsőrendű: Fiatal nehéz (páronkint 320 kilogrammon felüli sulyban) 56—57 krajczárig Közép (p.-kint 251—320 klg. sulyban) 57—57 1/2 kr. Könnyű (páronkint 250 klg.ig terjedő sulyban) 57 1/2—58 kr. Szerbiai: Nehéz (páronkint 260 kg. felüli sulyban) 56 1/2—57 krajczárig, közép (páronkint 240—260 kilogramm sulyban) 56—56 1/2 krajczárig. Könnyű (páronkint 240 kilogr.-ig terjedő sulyban) 57—58 krajczárig

Sertéslétszám: 1898. évi december hó 17 napján volt készlet 47259 darab, 1898. decem-ber 12. napján felhajtattott 551 darab, 1898. december 12. napján elszállított 919 darab, 1898. december hó 12. napjára maradt kész-letben 46891 darab. — A hizott sertés üzleti-ányzata: lanyha.

Budapesti sertés-konzumvásár. A ferencvárosi petroleum rakodánál levő székes-fővárosi sertés-konzumvásár árjegyzése december 12-én. Készlet 816 darab. Erkezett 847 drb, összes felhajtás 1663 darab, elszállított budapesti fogyasztásra 872 darab, eladatlanul visszamaradt 791 darab. — Napi árak: 120—180 klg. sulyban 44—46 krig. 220—280 klg. sulyban 44—47 krig, 320—380 kg. sulyban 45—47 krig. Öreg nehéz 44—46 krig. Kivéte-les árak — krig. Malacok 36—40 krajczárig A vásár hangulata élénk volt.

Borjuvásár. December 12. Felhajtattott 147 szopós, 2 rugott élő borju, 12 élő barány, 9 belföldi, 24 tiroli, 160 bécsi öltöt borju. A hangulat élénk.

Bécsi sertésvásár. A st.-marxi központi vásárcsarnokban ma megtartott sertésvásárok bejelentettek 9156 darabot, ebből a vásár elején felhajtottak: 3928 drb fiatal sertésu 4823 darab magyar hizott sertést, összesen a 515 darabot. Az üzlet pang.

Buza. Tiszavidéki. 100 m.n. 80 k. 9.15 frton, 100 mm. 80 k. 9.10 forinton, 100 mm. 80 k. 9.10 forinton, 100 mm. 79.5 k. 9.10 forinton, 100 mm. 81 k. 8 forint 80 krajczáron. 150 métermézsza 80 k, 9 forint 15 krajczáron 300 mm. 79.5 k. 9.15 frton, 100 mm, 78 k: 9 15 forinton, 100 mm. 77 k, 8.15 forinton. 100 mm 80 k. 9.30 forinton, 150 mm, 80 k. 9.10 forinton, 100 mm. 79.5 k. 9 forint 20 krajezáron, 100 mm, 79.5 k. 9 forint 15 krajczáron vegyes, 400 mm. 79 k. 9.12 és fél krajczáron vegyes, 100 mm 80 b. 9.25 forinton vegyes 2500 mm. 78.5 k. 8.90 forinton. 500 mm. 76.5 k, 8.40 forinton, mind három hónapra:

Pestvidéki, 300 mm. 80. k, 9.10 fotinton sárga, 150 mm. 80 k, 9 forint 10 kron sárga 100 mm, 80 k, 9.20 forinton 100 mm 793 k 9.20 irton, 100 m.n. 80 k: 9.30 forinton 100 mm, 79 k, 9.3 0 forinton, 200 mm, 80 20 8.60 frton sárga, 100 mm. 77.5 k. 8 forint 1 kron sárga, 100 mm, 79.5 k, 9 forint 10

kron sárga, 200 mm. 81.5 k, 9.25 forinton, 200 mm, 80 k. 9.25 forinton, 100 mm. 79 k 8.85 forinton vegyes. 100 m.n. 79.5 k. 8.90 forinton 300 mm. 77.5 k, 8.90 forinton 100 mm, 77 k. 8.90 forinton, 100 mm. 78 k 9,— forinton sárga, 200 mm, 78 k. 8.90 forinton. 100 mm. 78,5 k, 8,70 forinton 300 mm, 77 k, 8,90 forinton, 100 mm. 79 k. 8,90 forinton 200 mm, 78,7 k, 8,90 forinton, 100 mm, 78 k 8,90 forinton. 100 mm, 86,8 k. 8,90 forinton mind három hónapra.

Bánsági. 100 mm, 79 k. 9,10 forintot m. 8 m 77 k. 8,60 frton vegyes, 200 mm, 01 k74060 forintos vegyes. mind három hónapra

Jegyzések: kilogrammonként élő sulyban (a fogyasztási adót nem számítva) elsőrendű sertés 49—49 krajczáron, kivételesen 50 krajczáron, középminőségű sertés 46—47 krajczáron, könnyű suttés 41—43 krajczáron, fiatal sertés 36—39 krajczáron.

Felső-magyarországi, 100 mm, 79,3 k' 8 forint 65 kron 100 mm, 81 k, 9,30 foton 100 6,m, 80 k. 8,30 forinton, 200 mm. 79 k, 307morinton; 100 mm, 79 k, 9,— forinton sarg, 100mm, 79 k, 9n sár forinto ga, 200 mm.76 k. 8,50 forinton sárga, mind hááom hónapra. 15

Zab. 100 mm. 5.70 forinton, 100 mm, 5 forint 65 kron, 200 mm. 5 forint 52 kron 200 mm. 5,40 frton, 100 mm, 5,40 forinton mindkészgénz fiztés mellett.

Szerbiai, 2000 mm. 78 k, 7,25 forintos három hónapra.

Felvidéki tiszta tehén vajjal
nálam lehet kapni jó ízű **cukrász süteményt!**
Ezen kívül:
lakodalmi tortákat
a ki szépet, jót, nagyon és olcsót kíván, kérem csak nálam rendelje meg.
Nem különben:
Karácsonyfa díszítések nagy választékára:
finom francia és magyar cognac
s továbbá finom rajnai és magyar **szőlő** raktárára és a legkitűnőbb szép, ép betözött gyümölcsök nagy választékára vagyok bator fel hívni a n. é. közön-ség becses figyelmét.
Legalázatosabb szolgálja
Krausz László cukrász.
Egyház tér 5. sz.

Csak tiszta felvidéki tehén vajjal!

Cognac
CZUBA-DUROZIER & Cie.
FRANCZIA COGNACGYÁR. PROMONTOR.
Mindenütt kapható.
Vezérügynökség: RUDA ÉS BLOCHMANN Budapest—Bécs.

FLEISCHER és TÁRSA
GÉPGYÁRA
és
VASÖNTÖDÉJE
KASSÁN,
Vám utca 12 ik szám.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legújabb ta paszthalatok szemmelartásával czélszerűen s gondosan gyártott gépeit, nevezetesen:

Szecska-igókat kézi és járgányhajtásra.
Répavágókat s tengeri morzsolókat.
Olajsajtókat s olajmagpörkölőket.
Olajmag zuzókat.
Örlő és daráló malmokat.
Progress-tisztító-gépeket, lisztosztályozó hengereket.
Teljes malom-berendezéseket.
Továbbá mindennemű szivattyukat, gőzgépeket és gőzkazánokat, szeszgyárberendezéseket stb.

Gyártmányaink állandó készletét tártjuk gyárunkban.
Bizományi raktár pedig:
SESZTINA LAJOS urnál **DEBRECZENBEN.**
Gyártmányaink árjegyzékét kivanatra bérmentve küldjük.

5102

HOFF maláta-

készítményei
gyengék és betegeknek.

<p>Hoff János maláta egészségi itala.</p> <p>Általános elgyengülésnél az alhasi szervek rendellenes működésénél, mell- és gyomor bántalmaknál, nemkülönben a lábadozóknak legjobban bevált és legjobb ízű erősítő szere.</p> <p>Egy palaczk ára 75 kr. — Öt palaczk bérmentve 3.75 kr.</p> <p>Tíz éve, vagy már régebb idő óta használom az Ön maláta egészségi sörét és egyéb maláta készítményeit. Ezek az egyedüli szerek, melyek feleségemnek visszaadták az egészséget.</p> <p>Bögdér, Bécs, Hofmühlgassa.</p>	<p>Hoff János sűrített maláta kivonata.</p> <p>Tüdőbajoknál, gégehurutnál, ugymint idült köhögésnél: főleg a gyermekek légzési szerveinek megbetegedésénél a legjobb sikerrel alkalmaztatik. Ize nagyon kellemes.</p> <p>Egy üveg ára 1 frt. — Öt üveg bérmentve 5 frt.</p> <p>Maláta kivonat készítményei valóban jó és hatásos szerek. Küldjön tehát ismét 5 üveg maláta kivonatot, 1 font maláta csokoládét és 1 zacskó maláta kivonat mell cukorkát.</p> <p>Fischer G. őrnagy N.-Várad.</p>	<p>Hoff János maláta egészségi csokoládéja.</p> <p>Gyengeségnél, vérszegénységnél idegességnél, álmatlanságnál, étvágytalanságnál kitűnően bevált. Rendkívül jó ízű és tápláló. Gyenge gyermekek igen jó eredménnyel használgják.</p> <p>Egy csomag ára 1 frt.</p> <p>Maláta csokoládéja a legkitűnőbb amit ismerek. Ezen kellemes italt idült gyomor, illetve emésztési zavaroknál sápkóroknál és általános gyengeségnél mindenkor jó eredménnyel alkalmazam.</p> <p>Dr. Nicolai orvos, Triebel.</p>	<p>Hoff János maláta-kivonat mell cukorkái.</p> <p>Köhögésnél, rekedtségnél, elnyálkásodásnál, főleg tüdőhurutnál utólérhetlen hatása. A valódi maláta mellcukorkákat emésztési zavar nélkül tetszés szerinti mennyiségben lehet használni.</p> <p>Egy doboz ára 10kr., egy zacskó 30 kr.</p> <p>Csodálatos volt maláta kivonat mellcukorkáinak hatása makacs köhögésem ellen.</p> <p>Zedlitz-Neuhirch lovag, Waldenburg</p> <p>Czukorkái feleségem köhögésén és astmatikus bántalmain kitűnően segítenek.</p> <p>Busch, plébános, Weischütz.</p>
<p>Raktár DEBRECZENBEN: Mihálovits J., Rótschnek J., Rochlitz-Schmidt A., Füleky Pál, Tóth Béla, Muraközy L., Balás Ödön gyógyszerüzleteiben; Franciscs és Jóna drogua kereskedésében; Csanák G., Kontsek G., Tóth Kálmán, Félegyházy J., Rickl József Ant., Varga Lajos csomago és fűszerkereskedésében.</p> <p>Magyarországi kizárólagos főraktár:</p> <p>TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerüzlet BUDAPEST, Király-utca 12.</p> <p>— — — Közlemények árjegyzékkel ingyen és bérmentve. — — —</p>			

Hatóságilag engedélyezett végkiárulás.

Női divatáru és felöltő üzletemet végképen megszüntetem, — e végett a még raktáromon levő ujonnan érkezett nagymennyiségű

divatárukat felöltőket és bundákat

a mai naptól kezdve minden elfogadható áron végképpen kiárusítom. Ajánlom ezen kedvező olcsó bevásárlási alkalmat a tisztelt közönség figyelmébe.

ROTT L. Debreczen, főpiacz.

Hatóságilag engedélyezett végkiárulás!

Raktáron vannak: fekete és színes ruhakelmék és selymek, flanel, kazán és mosó vellek. Karton batist és atlasz szatinok, posztó, berliner és selyem kendők, ágy és asztalterítők. Szatin és atlasz paplanok, vászon és sifonáruk, plüsch, bársony valamint

különböző ruhadiszek és hozzávalók.

Női és gyermek felöltők, plüsch kabátok, szörme gallérok és bundák dus választékban feltűnő olcsó árban.

ROTT L. Debreczen, főpiacz.